

bil zelo dober in tudi gostje so se dobro počutili, ker jim je g. Kuhar po nizkih cenah postregel z dobrimi ribami in drugimi zemeljskimi dobrotami. Sploh so Ižekovci zaradi bližine Mure pri ljubljenski izletni točki, ker k nam zahaja gospoda iz okolice na kopanje in krajši oddih.

Turnišče. Pred kratkim smo na tem mestu poročali, da je pri nas velika suša. Sedaj smo pa hvala Bogu dobili dežja. Da je suša za nami, se povsod opaža, kamor se človek ozre. Prej skoraj suha polja in travniki so dobili novo odejo. Vse lepo brsti ter se razvija. — V četrtek, 11. avgusta, se je pri nas vršil »velike meše« sejem, ki je običajno največji. Toda letos ni bilo tako, ker živinskega sejma zaradi živalske nalezljive bolezni v okolici sploh ni bilo. Vršil se je samo kramarski sejem, ki je bil srednje obiskan. Po sejmu pa je prišlo do sedečega zanimivega dogodka. Neki judovski trgovec iz Sobote si je namreč privoščil sledečo neumestno šalo. K sebi je poklical šest najhujših deklc, da so mu nekaj pomagale pospravljati. Po delu jih je postavil v vrsto, češ da bodo dobile denar. Otroci čakajo, a za plačilo so dobile zasmeh in obraz. Ko je to videl župan g. Litrop, je vprašal otroke, kaj čakajo, in odgovorili so mu, da na obljubljeni denar. Zato intervenira župan pri trgovcu, da naj plača, a jud našene otroke, zaradi česar je prišlo med županom in trgovcem do prerekanja in pretenja. — Lani smo na slovesen način odkrili spominsko ploščo padlim vojakom v svetovni vojni. Ker pa so črke že zgubile svojo prvotno barvo, smo jo dali obnoviti in zopet krasije pročelje naše zgodovinske cerkve. Ko gre tod mimo kaka mati, oče, žena, otrok ter se ozre na te mrtve črke, mu misli zaplavajo tja daleč na fronto, kjer je junak prezgodaj žrtvoval svoje mlado življenje za blagor domovine in se mu večkrat orosijo oči.

— V sredo se je zaročila hčerka naše osrednje gostilničarke gdnca Balažič Ana z g. Ferijem T., bivšim natakarkjem v Beltincih. — Zadnje čase se pri nas večkrat sliši, da bodo uradi okrajnega načelstva in katastrske uprave prenešeni iz D. Lendave v Turnišče. Marsikoga zanima, koliko je na tem resnice, zato nekaj besed tudi o tem. Dela se v resnici na to, da bi se ta misel uresničila, ker je Turnišče gotovo bolj v centru dolnjelendavskega okraja kot je Lendava. V Lendavi bi se naj za bližnje občine vršil le uradni dan. Seveda v Turnišču manjkajo prostori za urade in uradništvo in zgraditev teh bi stala precej denarja. Toda tudi v Lendavi so prostori v najemu in to precej bremeni občino okraja. Zato bi bilo gotovo bolj primerno, da bi se prostori zgradili in glavnic bi se bržkone amortizirala čez kakih 15 let. Če bomo imeli prostore na razpolago, bomo na merodajnem mestu tudi naši razumevanje za to upravičeno prošnjo.

Gančani. V nedeljo, 14. avgusta, smo imeli po daljšem času zopet novo sv. mašo. Daroval jo je v župni cerkvi v Beltincih g. Matko Ivan, duhovnik salezijanske družbe. Pridigal mu je turniški g. dekan Jerič. Naj bo blagoslovljeno novomašnikovo delo v vinogradu Gospodovem!

Kobilje. Zadnje čase se pri nas mnogo razpravlja o ekspoziaturi na Kobilju. Ker g. Jerič, dekan našega okraja, ni stavil pretiranih zahtev za duhovnika, smo še v načelu zedinili za ustanovitev. Sedaj še pobiramo podpise, da bomo vedeli mnenje večine, kaj misli o tej stvari. G. dekan nam je namreč izjavil, če se dve tretjini izrečeta za ekspoziuro, bo ustanovljena. Za nas in sosedne Motvarjavoščane bi ustanovitev te imela z verskega in tudi nacionalnega stališča velik pomen. Kaj se bo zgodilo, bomo kmalu zvedeli.

Odgovor nergačem in nezadovoljnejšem

(Dopis iz Polja ob Sotli)

Celjska »Nova dobat« je prinesla iz Polja ob Sotli dopis, kjer se dopisnik pritožuje, kaj vse mu pri nas ni všeč. Dopisnik ni zadovoljen, da se občina ne imenuje več Sedlarjevo, temveč Polje ob Sotli. Da se je spremenilo ime občine, je bila že dolgo časa želja velike večine prebivalstva in je občinski odbor sklenil preimenovanje s 15 glasovi proti 2. Da se je upoštevala želja velike večine prebivalstva in ne samo peščice ljudi, ki so bili proti novemu imenu iz strankarskih ozirrov, je bilo edino pravilno. Nova občina sestoji iz treh bivših občin in ni nikjer predpisano, da bi morala nositi ene istih tudi ime, posebno še, ako velika večina občanov s tem ni zadovoljna. Ker je sedež občine v Polju, kjer je tudi župna cerkev in šola, je naravno, da je prevzela po kraju sedeža tudi ime. Radi tega tudi ni popolnoma nič potrebno, da bi moralo iti Sedlarjevo v Sotlo ali pa preko Sotle, kakor trdi dopisnik »Nove dobe«, ampak naj kar mirno ostane na tem bregu. Proti Sedlarcem nima nihče ničesar in se jim s preimenovanjem občine ni napravila nikaka škoda. Pač pa lahko gre v Sotlo ali pa preko Sotle nekaj užaljenih velčin, po katerih nam ne bo prav nič žal in jih ne bomo nič pogrešali. Smo živel, ko jih ni bilo med nami, pa bomo tudi, ako odplavajo na nasprotni breg, kamor jih itak viče srce.

Ker je dopisnik v skrbih zaradi imena nove ceste, ki se gradi od banovinske ceste proti Polju, mu povemo, da bo to občinska cesta I. reda. Za gradnjo te ceste je občina prejela doslej vsega skupaj 23.500 din denarne podpore in en vagon koruze, katero so delavci odslužili. S to podporo se je po izjavi g. inženirja okrajnega cestnega odbora napravilo dela v vrednosti najmanj 60.000 din. K delu ni občina doslej prispevala niti pare in je dopisnikova trditev, da je občina vnesla za gradnjo in popravilo ceste vsako leto 6—8 jurjev v občinski proračun, goja izmišljotina in brez vsake podlage. Občinski proračun je vendar vsako leto razporejen javnosti na vpogled in se lahko vsak občan prepriča, kake postavke vsebuje in je potem taka trditev ali zloba ali nevednost, kar dopisniku in njegovim informatorjem ničakor ni v čast.

Poleg imenovane ceste se gradi občinska cesta I. reda tudi v Bučki gorci, za katero je občina prejela 11.500 din podpore v gotovini in en vagon koruze. In tudi za to cesto ni občina iz svojega proračuna še ničesar prispevala.

Čudimo se, da gradnja omenjenih občinskih cest, ki se gradijo izključno samo s podporami banovine in okrajnega cestnega odbora, da občini ni bilo treba doslej šteti iz svoje blagajne niti pare, gotovim ljudem ni všeč. Ko se občina trudi za izboljšanje prometnih zvez, ki jih v vsej občini tako zelo potrebujemo, ko moramo posebno v deževnem in zimskem času gaziti po z globokim blatom napoljenih kolesozih in katerih z lastnimi sredstvi ne moremo izboljšati in ko prositi pri kr. banski upravi in okrajnem cestnem odboru za ponovno podporo, da bi se delo nadaljevalo, ne najde nekaj ljudi v svoji strankarski zagrizenosti koristnejšega posla, kakor da nasprotuje izvršitvi

Bič človeštva

Vladni zdravnik nižajindijskih pokrajin Van der Heyder je rekel nekoč v svojem govoru: »Kuli, ki je zapadel malariji, zgleda len, toda on je bolan.« S tem se je dotaknil enega največjih problemov malarijskih pokrajin. Kuli, ki je zapadel malariji, se počuti slabega in bolnega, zato ne more vršiti svojega dela stoodstotno. Tudi v tropskih krajih Južne Amerike in britske Indije so delavci podvrženi tej bolezni. Na velikih poljih kavčuga, ki bi bili lahko obdelani z 200 zdravimi delavci, dela sedaj 300 delavcev. Brez pomoči in sredstva proti malariji se ne bodo mogli tropski kraji gospodarsko nikoli meriti z zdravimi pokrajinami, kar nam jasno dokazuje tole: v Italiji ostane letno en milijon hektarov neobdelane zemlje. Na nekem italijanskem propagandnem letaku stoji: »Malarija sesa kri našega ljudstva.« Komisija za malarijo pri Društvu narodov se je intenzivno posvetila študiju malarije in priporoča kot rezultat kratko kininsko zdravljenje kot najboljšo sredstvo za zdravljenje malarije. Kratko kininsko zdravljenje ima veliko prednost tudi v finančnem oziru pred prejšnjim dolgim zdravljenjem, ker se zdravi samo 5—7 dni.

dela, ki bo služilo splošni koristi in pri katerem so zaposleni domači ljudje, ki so posebno zaradi lanske vremenske nesreče zaslužka tako zelo potrebni.

Kar tiče delitve podpore po toči prizadetim, je občina razdelila pač to, kar je prejela. Cudežev, kakor ga je naredil Kristus, ko je s petimi hlebi in z dvema ribama nasitil pet tisoč ljudi, občina žalobog ni mogla delati, da bi bili spričo tolike revščine in pomanjkanja zelo potrebni. Prvič je bilo razdeljeno stoodstotno prizadetim po 27 kg koruze na osebo, drugič po 15 kg, dvakrat po 2 kg koruze in fižola. Ko je daroval neznan dobrotnik 1000 din podpore, je bilo razdeljeno najrevnejšim 747 kg koruz. Dva vagona koruze je bilo razdeljene proti odelužitvi z delom. Na prošnjo občine je daroval banovinski odbor društva Rdečega križa najrevnejšim 4790 din denarne podpore. Semenska pšenica in oves sta se delila po velikosti posestva, in sicer pšenica od 45 in oves od 25 kg navzdol. Ker je bilo nekaj ovesa ostalo, so ga nekateri prejeli različne količine še naknadno. G. župniku na Bučah se je bilo posrečilo izposlovati za svoje farane še posebno denarno podporo v znesku 10.000 din. Polje je dobilo namesto tega še nekaj živeža, ki je bil razdeljen. Po toči oskudovani so dobili po znižani ceni sadno drevje, trnje in modro galico, za katero je prispevala kr. banska uprava po 80 p na 1 kg.

Ker dopisnika tako zelo zanima delitev podpore, naj nam v prihodnjem dopisu pojasni, kako je njemu in njegovim zaupnikom blizu stoječi možakar prodajal svojim somišljenikom modro galico, katero bi bil moral najsiromašnejšim vinogradnikom brezplačno razdeliti, in sicer ne oziraje se na strankarsko pripadnost. Ako dopisniku to še ni znano, kar pri njegovem splošnem zanimanju za vse dogodke naše doline dvomimo, naj se informira pri svojih zaupnikih in nam prihodnjic pojasni. Prosimo!

Glede dopisa v istem listu, da nista dobila voznička, ki sta vozila udeležence na tabor v Sv. Peter pod Sv. gorami, nobenega plačila, se pripomni, da se jima je že pri zaprositvi povedalo, da ne bosta dobila za to nikake plače in da naj napravita vožnjo zastoj. Ako sta bila s tem zadovoljna voznička — kaj se potem razburja dopisnik?! Saj ga to prav nič ne briga!

Društvene vesti

Prosvetni tabor pri Sv. Križu pri Rogaški Slatini

Prosvetno društvo Sv. Križ pri Rogaški Slatini bo priredilo v nedeljo, 11. septembra, prosvetni tabor s telovadnim nastopom za rogaško okrožje. To bo edina večja prireditve v tem delu

slovenske zemlje in obenem prva te vrste v našem kraju, saj se je morala prosvetna in mladinska organizacija na obsojnih mejah vedno boriti z velikimi težavami. Namen tabora je navdušiti ljudi za prosvetno delo, poživiti in utrditi katoliško in narodno zavest, pa pokazati mlado moč,

Ali si že obnovil naročnino?